

**PAŽYMA DĖL SKUNDO
PRIEŠ VALSTYBINĘ TERITORIJŲ PLANAVIMO IR STATYBOS INSPEKCIJĄ,
LIETUVOS RESPUBLIKOS KULTŪROS MINISTERIJĄ,
KULTŪROS PAVELDO DEPARTAMENTĄ PRIE KULTŪROS MINISTERIJOS**

2011-06-28 Nr. 4D-2011/1-328

Vilnius

I. SKUNDO ESMĖ

Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierius gavo Lietuvos Respublikos Seimo Antikorupcijos komisijos pirmininko Kęsto Komskio persiustą X (arba toliau – pareiškėjas) skundą dėl pareigūnų galimo biurokratizmo ir (ar) piktnaudžiavimo.

Pareiškėjas skundžia valstybės institucijų pareigūnus, atsisakius nagrinėti jo skundus dėl Vytauto Didžiojo universiteto darbuotojų galimo piktnaudžiavimo ir neteisėtų veiksmų. Pareiškėjas nurodo, kad VDU be statybos leidimo išgriovė visą pastato-kultūros paveldo vertybės ..., Kaune, vidų, o taip pat sunaikino privačius butus.

II. TYRIMAS IR IŠVADOS

Skundo tyrimo metu, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 19 ir 20 straipsnių nuostatomis, Seimo kontrolierius Romas Valentukevičius kreipėsi į kultūros ministrą Arūną Gelūną, švietimo ir mokslo ministrą Gintarą Steponavičių, Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos viršininkę Laurą Nalivaikienę, Kultūros paveldo departamento (arba toliau – KPD arba Departamentas) direktorę Dianą Varnaitę, prašydamas pateikti teisės aktais pagrįstus paaiškinimus dėl skunde išdėstytų aplinkybių bei turinčių reikšmės tyrimui dokumentų patvirtintas kopijas.

Atsižvelgiant į pareiškėjo nurodytas aplinkybes, išskirtinos šios skundo dalys:

1. Dėl Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos pareigūnų veiksmų.
2. Dėl Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos pareigūnų veiksmų.
3. Dėl Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos pareigūnų veiksmų.

Vadovaudamiesi Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 12 straipsnio nuostatomis, Seimo kontrolieriai tiria pareiškėjų skundus dėl pareigūnų piktnaudžiavimo, biurokratizmo ar kitaip pažeidžiamų žmogaus teisių ir laisvių viešojo administravimo srityje.

Seimo kontrolieriai netiria prokurorų, ikiteisminio tyrimo pareigūnų procesinių sprendimų teisėtumo ir pagrįstumo, netiria skundų dėl darbo teisinių santykių, taip pat netikrina teismų priimtų sprendimų, nuosprendžių ir nutarčių pagrįstumo ir teisėtumo.

Vadovaujantis šio įstatymo 15 straipsniu, skundams paduoti nustatomas vienerių metų terminas nuo skundžiamų veiksmų padarymo ar skundžiamo sprendimo priėmimo. Skundai, paduoti praėjus šiam terminui, netiriami.

1. Dėl Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos pareigūnų veiksmų.

1.1. Kultūros ministras Arūnas Gelūnas 2011-04-29 raštu Seimo kontrolierių informavo, kad Kultūros ministerijoje (arba toliau – Ministerija) buvo gauti X 2010-12-01 ir 2011-01-27 skundai. Informuota, kad prie pareiškėjo skundų buvo pateiktas nemažas pluoštas „dokumentų, su kuriais, norint argumentuotai atsakyti, reikėjo išsamiai susipažinti: pastato rekonstravimo (atstatymo po gaisro) projektavimo sąlygos, statinio ekspertizės aktas, KVAAD (dabar – KPD) Kauno TP 2004-11-

25 išduotas leidimas Nr. L-141 „Atlikti paveldo apsaugos technologijų darbus“, pastato mansardos „rekonstravimo / atstatymo projektas, KPD Kauno TP 2009-10-26 raštas Nr. 2K-1902 ir kiti dokumentai bei nuotraukos. Gaisras įvyko 2002 metais, pastato remonto, rekonstravimo ir atstatymo projektas buvo parengtas ir derintas 2004 m., o, kadangi X skundė KPD Kauno teritorinio padalinio specialistų veiksmus, kreiptis į KPD dėl papildomos informacijos pateikimo negalėjome (ir pats pareiškėjas prašė to nedaryti). Nagrinėjant skundą teko reikalingą informaciją rinktis patiems. Dėl šių priežasčių ir dėl ministerijos Saugomų teritorijų ir paveldo apsaugos skyriaus, kuriam pavesta atsakyti į minėtą skundą, didelio darbo krūvio į pirmąjį skundą laiku atsakyta nebuvo. X dėl vėlavimo buvo atsiprašyta telefonu 2011 m. sausio mėnesio viduryje, kartu paaiškinant, dėl kokių priežasčių vėluojama. Galutinai atsakyta buvo, kai X parašė 2011-01-21 antrą skundą ne tik ministerijai, bet ir LR Prezidento kanceliarijai“ (šios ir kitų citatų kalba netaisyta).

Ministerijos specialistai savo išvadas pateikė minimame rašte, pabrėždami, kad pastato ..., Kaune, kaip nekilnojamosios kultūros vertybės, vertė „nėra išskirtinė“. Kultūros paveldo aspektu jis yra vertingas tik kaip „sudėtinis kompleksinio objekto – Aukštosios Fredos dvaro sodybos elementas. Pagrindiniame kultūros vertybės dosjė (apskaitos dokumente) įrašyta „**architektūra funkcionali – be stiliaus bruožų. Pastato interjere jokių senų arba vertingų elementų neišliko.**“ Panašūs duomenys pateikiami ir Kultūros vertybių registre. Tarp vertingųjų savybių medinė perdanga neminima, nors būtent su jos pakeitimu susiję pagrindiniai kaltinimai, keliami X skunde. Kaip pažymi gaisrininkai ir statybos ekspertai, perdanga buvo gerokai pažeista gaisro, o stogas sudegė vos ne visas. Būtent statybos ekspertai savo ekspertizės išvadose ir rekomendavo atstatyti gelžbetoninę perdangą. „Darytina išvada, kad perdangos medžiagiškumo pakeitimas minimo pastato vertės nesumažino, o tik užtikrino atstatomo statinio didesnę atsparumą gaisro atveju“, todėl, ministerijos specialistų nuomone, „KPD paveldosaugos specialistai, derindami projektą, kuriame buvo numatytas g/b perdangos įrengimas, paveldosauginių nuostatų nepažeidė. Dėl priešgaisrinių reikalavimų gelžbetoninės perdangos vietoje medinių XX a. p.–XXI a. pr. yra įrengtos daugelyje kultūros paveldo objektų.“

Seimo kontrolierius informuotas, kad pagal X prašymą išsiaiškinti, ar teisėtai Vytauto Didžiojo universitetas užsakė, o UAB „Kauno komprojektas“ parengė restauravimo-rekonstravimo darbų projektą ir UAB „Restauracija“ atliko perdangos griovimo darbus minėtame Aukštosios Fredos dvaro sodybos oficinose pastate, Ministerijai nepavyko, nes pagal kompetenciją ši ministerija kultūros paveldo srityje formuoja politiką, tačiau nespėndžia juridinių ir fizinių asmenų tarpusavio ginčų. Nesutarimus tarp nekilnojamojo objekto savininkų sprendžia teisėsaugos institucijos, todėl pareiškėjo skunde nurodytos aplinkybės yra šiuo metu vykstančių teisminių ginčų nagrinėjimo dalykas.

Kultūros ministerijai savo nuomonę dėl šio skundo taip pat pateikė Švietimo ir mokslo ministerija bei Valstybinės kultūros paveldo komisijos pirmininkė G. Drėmaitė (asmeniškai, nes šis skundas komisijos posėdyje nebuvo svarstytas).

1.2. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 31 straipsniu, administracinė procedūra turi būti baigta ir administracinės procedūros sprendimas priimtas per 20 darbo dienų nuo jos pradžios. Kai dėl objektyvių priežasčių per šį terminą administracinė procedūra negali būti baigta, administracinę procedūrą pradėjęs viešojo administravimo subjektas gali ją pratęsti, bet ne ilgiau kaip 10 darbo dienų. Asmeniui apie administracinės procedūros termino pratęsimą pranešama raštu arba elektroniniu paštu (kai skundas gautas elektroniniu paštu) ir nurodomos pratęsimo priežastys.

Seimo kontrolierius pažymi, jog Ministerija nesilaikė įstatyme numatytų terminų, apie termino pratęsimą pareiškėjui nebuvo pranešta.

1.3. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 34 straipsniu, administracinė procedūra baigiama administracinės procedūros sprendimo priėmimu. Asmeniui, dėl kurio pradėta administracinė procedūra, ne vėliau kaip per 3 darbo dienas raštu pranešama apie priimtą sprendimą ir nurodoma sprendimo apskundimo tvarka.

Seimo kontrolierius pažymi, kad Ministerija, gavusi pareiškėjo skundus, pradėjo administracinę procedūrą bei 2011-02-15 pateikė savo nuomonę-sprendimą, tačiau pareiškėjui

nebuvo išaiškinta šio sprendimo apskundimo tvarka.

1.4. Vadovaujantis Kultūros ministerijos nuostatų 8.4. punktu, šios įstaigos veiklos tikslas – formuoti valstybės politiką kultūros paveldo srityje ir organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą. Pagal šių nuostatų 10.8. punktą, Ministerija teisės aktų nustatyta tvarka nagrinėja asmenų prašymus, skundus ir pranešimus, priskirtus Ministerijos kompetencijai, imasi priemonių, kad būtų atsakyta į juose keliamus klausimus.

Seimo kontrolierius neturi įgaliojimų įpareigoti Ministeriją atsakyti į klausimus, nepriklausančius jos kompetencijai.

2. Dėl Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos pareigūnų veiksmų.

2.1. Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos direktorė Diana Varnaitė 2011-04-28 raštu Seimo kontrolierių informavo, kad pastatas ..., Kaune, yra valstybės saugomos nekilnojamosios kultūros vertybės – kultūros paminklo Aukštosios Fredos dvaro sodybos (unikalus kodas Kultūros vertybių registre – ...) sudėtinė dalis – Oficina (unikalus kodas Kultūros vertybių registre – ...).

2002-07-08 namo palėpėje kilo gaisras ir nudegė apie 300 kv. m. stogo dangos, išdegė pastato laiptinė, apdegė stogo gegnės, koridorius. Pastato pirmajame aukšte buvo Botanikos sodo administracijos darbuotojų kabinetai, o mansardoje – 3 gyvenamieji butai (iš jų 2 privatizuoti). Gaisro gesinimo metu X ir Y priklausantis butas, buvęs mansardoje, aprūko, buvo aplietas vandeniu.

Pagal 2002-07-18 Kauno m. priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos pažymą Nr. 792 gaisro priežastis – „trumpas jungimas elektros įrangoje“. Tuomečio Kultūros ministerijos Kultūros vertybių apsaugos departamento (toliau – KVA departamentas) direktoriaus 2002-07-31 įsakymu Nr. 218 buvo sudaryta komisija kultūros vertybei – Aukštosios Fredos dvaro sodybos oficinai pastatui – gaisro padarytai žalai nustatyti. Minėta komisija nustatė, kad vertybei padaryta žala, o vaizdui atkurti būtina atstatyti stogą.

Pagal tuo metu galiojusią Nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymo 13 straipsnio 1 dalies redakciją, už nekilnojamųjų kultūros vertybių išsaugojimą atsakė jų savininkai ir valdytojai. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos „2002-10-12 ekspertizės aktu konstatuota, kad gaisro židinyje buvo Vytauto Didžiojo universiteto naudojamose patalpose“, todėl KVA departamentas 2003-10-15 raštu Nr. (3,11)-2-1034 paprašė Vytauto Didžiojo universiteto atlyginti nurodytajai vertybei padarytą žalą.

Vytauto Didžiojo universitetas 2003-11-06 raštu Nr. 01-330 KVA departamentą informavo, kad universitetas po gaisro, susiderinęs su KVA departamento Kauno teritoriniu padaliniu (2003-07-10 išduotas leidimas Nr. L-37 „vykdyti statinio ..., Kaune, užkonservavimo darbus“), atliko statinio konservavimo darbus bei kad numato ir toliau vykdyti šio Kaune esančio pastato atstatymą (t. y. sutiko „atkurti iki sužalojimo buvusią būklę“), darbų eigą derinant su KVA departamento Kauno teritoriniu padaliniu.

UAB „Kauno komprojektas“ 2004 m. atliko nukentėjusios nuo gaisro Aukštosios Fredos dvaro oficinai II statinio architektūrinius tyrimus, parengė restauravimo-rekonstrukcijos projektą ir Vytauto Didžiojo universiteto sklypo plano ir architektūros techninį projektą. Projektai buvo suderinti su KVA departamento Kauno teritoriniu padaliniu.

Vytauto Didžiojo universitetas 2004-11-24 pateikė prašymą KVA departamentui išduoti leidimą atlikti pastato, ..., Kaune, restauravimo-rekonstravimo darbus pagal KVA departamento Kauno teritorinio padalinio 2004-06-14 suderintą pastato rekonstravimo-restauravimo projektą. KVA departamento Kauno teritorinis padalinys 2004-11-25 išdavė leidimą Nr. L-141 vykdyti rekonstravimo-restauravimo darbus.

Seimo kontrolierius informuotas, kad KVA departamento Kauno teritorinio padalinio išduotas leidimas 2004-11-25 Nr. L-141 apima tik kultūros vertybės, Aukštosios Fredos dvaro sodybos (G 256 K) oficinai II, esančios ..., Kaune, tvarkymo darbus (restauravimo ir rekonstravimo) taikant paveldo apsaugos technologijas, todėl pagal KVA departamento Kauno teritorinio padalinio 2004-06-14

suderintą pastato rekonstravimo-restauravimo projektą **turėjo būti gautas ir statybos leidimas**. Tą patvirtino ir Kauno apygardos teismas 2008-12-22 sprendimu civilinėje byloje Nr. ... .

KPD Kauno teritorinis padalinys 2008-05-16 raštu Nr. 2K-657 „Dėl projektavimo sąlygų sąvado ir laikinojo apsaugos reglamento bei apsaugos techninių priemonių“ kreipėsi į Vytauto Didžiojo universitetą, Y, Z. Minėtame rašte KPD pabrėžė Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo (toliau – Įstatymas) 14 str. 3 dalyje numatytą valdytojo pareigą rūpintis kultūros paveldo objekto išsaugojimu ir, akcentuodamas siekį išsaugoti šią vertybę nuo sunykimo, prašė: iki 2008-08-01 gauti pastato, ..., Kaune, avarijos grėsmės pašalinimo ir kitiems reikalingiems statybos darbams atlikti statinio projektavimo sąlygų sąvadą ir laikinąjį apsaugos reglamentą (tvarkomųjų paveldosaugos darbų projektavimo sąlygas), apie pradėtus veiksmus informuoti KPD Kauno teritorinį padalinį raštu, tai pat ne vėliau kaip „iki 2008 metų vidutinės mėnesio neigiamos temperatūros pradžios įrengti pastate apsaugos technines priemones iškilusioms konstrukcijoms ir elementams nuo atmosferos poveikio apsaugoti, tokių konstrukcijų ir elementų irimui sustabdyti bei stabilumui užtikrinti bei kitas priemones, tiesiogiai susijusias su saugomo statinio gelbėjimu nuo sunykimo arba sunaikinimo.“

Kauno miesto savivaldybės administracijos Miesto plėtros departamento Urbanistikos skyrius 2008-08-11 KPD Kauno teritoriniam padaliniui pateikė paraišką projektavimo sąlygoms gauti Nr. 40-6-1283. KPD 2008-08-22 išdavė tvarkomųjų paveldosaugos darbų projektavimo sąlygas (laikinąjį apsaugos reglamentą) Nr. LR-08-20. Vytauto Didžiojo universitetas 2008-12-01 raštu Nr. 31-662 KPD Kauno teritorinį padalinį informavo, kad gruodžio mėnesį „Aukštosios Fredos dvaro sodybai Oficinai, esančiai ..., Kaune užsandarinti visi langai ir durys, o iki gruodžio 23 d. bus pakeista stogo danga.“

KPD Kauno teritorinis padalinys 2008-09-15 gavo Z raštą, kuriame buvo pranešama, jog projektavimo sąlygų sąvadą bei laikinąjį apsaugos reglamentą rengia Vytauto Didžiojo universitetas, kad į projektavimo sąlygų sąvadą įjungtas ir Z priklausantis butas (..., Kaunas). Pastato ..., Kaune. bendraturčiai X ir Y atsakymo į KPD 2008-05-16 raštą Nr. 2K-657 nepateikė.

„Nuo 2010 m. pr. Departamentas gavo tik vieną 2011-01-21 Lietuvos Respublikos valstybės kontrolės raštu Nr. S-(301-1.9)-141 pagal kompetenciją persiūtą X 2011-01-14 skundą „Dėl Vytauto Didžiojo universiteto (VDU) turto (nuosavybės) prievartavimo iš X ir Y, naudojant tam valstybės lėšas.“

Departamentas išnagrinėjo šį skundą ir 2011-02-15 raštu Nr. (4.33)2-379 pareiškėją informavo: „<...> **kadangi teismas nagrinėdamas bylą, nagrinėja ir tvarkybos darbų vertybėje klausimą, Departamentas, vadovaudamasis Viešojo administravimo įstatymo 23 str. 4 d., kuri numato, jog jeigu paaiškėja, kad, pradėjus administracinę procedūrą, skundą tuo pačiu klausimu pradėjo nagrinėti ir teismas, administracinė procedūra sustabdoma, kol teismas išnagrinės skundą, ir apie tai pranešama asmeniui. Departamentas prašymų nagrinėjimą sustabdė.**“

Departamentas pirmiau nurodytame teisminiame ginče dalyvauja kaip trečiasis asmuo. Departamento, kaip už kultūros paveldo apsaugą atsakingos institucijos, pozicija šioje byloje yra ta, kad būtų atkurta iki sužalojimo buvusi pastato būklė, nes tai padėtų išsaugoti kultūros paveldo objektą. Taip pat pažymėtina, kad Įstatymo 29 str. nustato Departamentui funkciją teikti ieškinius teismui dėl visuomenei, o ne privatiems fiziniams asmenims padarytos žalos atlyginimo, todėl, tiek X ir Y reikalavimai bylą nagrinėjant pirmosios instancijos teisme, tiek apeliacinio skundo argumentai atlyginti „Apeliantų-privačių asmenų-patirtą turtinę (už sudegusius namų apyvokos daiktus) ir neturtinę žalą (už patirtą fizinį skausmą, išgyvenimus, moralinį pažeminimą, nepatogumus) nebuvo ir nėra susijęs su Departamento kompetencija.“

2.2. Vadovaudamasis Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos nuostatais, Departamentas tikrina, kaip vykdomas Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymas, Lietuvos Respublikos kilnojamojo kultūros vertybių apsaugos įstatymas ir kiti nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugą bei kilnojamojo kultūros vertybių apsaugą reglamentuojantys teisės aktai, kontroliuoja, ar šie teisės aktai nepažeidžiami; administruoja ir kontroliuoja nekilnojamojo kultūros paveldo objektų tvarkybą, kontroliuoja nekilnojamojo kultūros paveldo objektų priežiūrą; nustato sužalotų nekilnojamojo kultūros vertybių nuostolių dydį ir atkūrimo būdą; nustato į Kultūros vertybių registrą įrašytoms kilnojamosioms kultūros vertybėms

padarytą žalą ir nuostolių dydį.

Vadovaujantis Departamento direktoriaus 2006-02-21 įsakymu patvirtintų Kultūros paveldo departamento Kontrolės skyriaus nuostatų 5.2 ir 5.3 punktais, skyrius, įgyvendindamas kultūros paveldo apsaugos politiką, tikrina, kaip vykdomas Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymas ir Lietuvos Respublikos kilnojamojo kultūros vertybių apsaugos įstatymas bei kiti kultūros paveldo apsaugą reglamentuojantys teisės aktai, ir kontroliuoja, ar nepažeidžiami šie teisės aktai, bei reguliariai tikrina, kaip Departamento teritoriniai padaliniai vykdo kultūros paveldo objektų apsaugą ir kaip jie kontroliuoja kultūros paveldo objektų tvarkybą ir priežiūrą.

2.3. Lietuvos Respublikos valstybinės kultūros paveldo komisijos (toliau – Komisija) pirmininkė Gražina Drėmaitė 2011-01-31 rašte pateikė nuomonę **pareiškėjui ir Kultūros paveldo departamento direktorei D. Varnaitei**, kad „<...> parengus rekonstrukcijos ir atstatymo projektą neišsaugojamos kultūros vertybės vertės, įvardintos dosjė, o sudaromos galimybės jas naikinti. Tokiam projektui nebuvo galima pritarti.

2011 metų sausį apžiūrėjus Oficiną II būklę pastebėta, jog yra nugriautos mansardinio aukšto mūrinės sienos, kaminai; pakeistos vidaus erdvės, sumūrytos iš naujų skylėtų plytų ir nesurištos su pastato išorinėmis sienomis; mėtosi autentiškos Kauno fortų plytos, paženklintos ženklais, o stogas uždengtas laikina danga.

Manome, jog toks valstybės saugomo kultūros paminklo „tvarkymas“ yra kultūros paveldo vertingųjų savybių ir valstybės turto naikinimas.“

Vadovaujantis Komisijos nuostatais, vienas iš uždavinių yra teikti išvadas ir siūlymus valstybės institucijoms kultūros paveldo apsaugos klausimais. Seimo kontrolierius neturi informacijos, kokių priemonių Kultūros paveldo departamento pareigūnai ėmėsi gavę Komisijos pirmininkės G. Drėmaitės raštą ir sužinoję nuomonę.

2.4. Seimo kontrolierius, įvertinęs pateiktą informaciją, pažymi, jog Departamentas, sustabdęs pareiškėjo skundo nagrinėjimą, galiojančių teisės aktų nepažeidė.

3. Dėl Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos pareigūnų veiksmų.

3.1. Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos (arba toliau – Inspekcija) viršininkė Laura Nalivaikienė 2011-04-21 raštu Seimo kontrolierių informavo, kad Inspekcija gavo pareiškėjo 2010-11-19 skundą „Dėl Vytauto Didžiojo universiteto (VDU) neteisėtų veiksmų, sunaikinant X ir Y privačią nuosavybę pastate ..., Kaune“, kuriame prašyta išsiaiškinti, ar VDU, „rekonstruojant kultūros paveldo vertybę – Aukštosios Fredos dvaro sodybos (G256K), ..., Kaune, pastatą „Oficina“ (toliau – Objektas) pagal 2004 metais UAB „Kauno komprojektas“ parengtą projektą be statybos leidimo ir šių statybos darbų metu nugriovus jam nuosavybės teise priklausančios minėto pastato dalies perdangą“, nepažeidė statybą reglamentuojančių ir kitų teisės aktų reikalavimų.

Seimo kontrolierius informuotas, kad pareiškėjo skunde nurodytos aplinkybės yra susijusios su teisminiu procesu. Statybos įstatymo 27 straipsnio 7 dalimi nustatyta, kad Inspekcija pagal kompetenciją nenagrinėja skundų ir pranešimų, jeigu skunde ar pranešime nurodyti klausimai nagrinėjami teisme arba šiais klausimais priimtas teismo sprendimas.

Inspekcija 2011-02-25 gavo Kauno miesto apylinkės prokuratūros (toliau – Prokuratūra) 2011-02-21 raštą Nr. 3-4097 „Dėl informacijos pateikimo“, kuriame keliami tie patys klausimai dėl Vytauto Didžiojo universiteto veiksmų, pagal 2004 m. UAB „Kauno komprojektas“ parengtą restauravimo-rekonstravimo projektą rekonstruojant kultūros paveldo vertybę – Aukštosios Fredos dvaro sodybos (G 256 K) statinį – oficiną. Inspekcija 2011-03-08 raštu Nr. (7.9)-2D-2612 pareiškėjui nurodė, kad vadovaudamasi Statybos įstatymo 27 straipsnio 7 dalimi, minėto skundo nenagrinės, tačiau informavo pareiškėją dėl gauto Prokuratūros kreipimosi ir nurodė, kad išnagrinėjus aplinkybes, dokumentus bei pareiškėjo pateiktą medžiagą bus raštu atsakyta Prokuratūrai į pateiktus klausimus.

3.2. Inspekcija 2011-05-17 raštu Kauno miesto apylinkės prokuratūrai atsakė į pateiktus klausimus:

„1. Valstybinės įmonės Registrų centro (toliau – VĮ Registrų centras) 2002-08-12 ir 2011-02-10 nekilnojamojo turto ir registro centrinio duomenų banko išrašė Nr. 20/269132 nurodyta, kad butas/patalpa, esantis ..., Kauno mieste, nuosavybės teise priklauso Y, buto bendrasis plotas – 41.92 m², pagrindinė tikslinė naudojimo paskirtis – gyvenamoji (butų). Nurodyta, kad butas yra pastate, kurio unikalus Nr. ..., žymėjimas kadastrinių matavimą plane 1C1p. Pastatas 1C1p ..., Kaune, VĮ Registrų centro 2011-02-09 išrašė Nr. ... vadinamas mokomuoju korpusu ir kartu su butais Nr. 1 ir Nr. 2 yra **nagrinėjamas Objektas**.

Objektą sudaro 2 butai ir negyvenamosios patalpos. Pirmiau minėtame išrašė nurodyta, kad pastatas „be privatizuotų butų Nr. 1 ir Nr. 2“ yra Lietuvos Respublikos nuosavybė, kurią turto patikėjimo teise valdo Vytauto Didžiojo universitetas (toliau – VDU). Konstatuotina, kad Objekto bendraturčiai yra 3 asmenys: dalis Objekto turto patikėjimo teise priklauso juridiniam asmeniui – VDU, kita Objekto dalis nuosavybės teise priklauso 2 fiziniams asmenims – butų Nr. 1 ir Nr. 2 savininkams.

Lietuvos Respublikos Civilinio kodekso (toliau – Civilinis kodeksas) 4.37 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad nuosavybės teisė – tai teisė savo nuožiūra, nepažeidžiant įstatymų ir kitų asmenų teisių ir interesų, valdyti, naudoti nuosavybės teisės objektą ir juo disponuoti; 4.39 straipsnio 1 dalimi nustatyta, kad nuosavybės teisė gali būti apribota tik paties savininko valia, įstatymų arba teismo sprendimu.

Statybos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 2 punkto ir statybos techninio reglamento STR 1.05.06:2002 „Statinio projektavimas“ **57.2 punkto** nuostatos nurodo: „statinio projektas rengiamas vadovaujantis: 1) šiuo ir kitais įstatymais, reglamentuojančiais statinio saugos ir paskirties reikalavimus, kitais teisės aktais, teritorijų planavimo ir normatyviniais statybos techniniais dokumentais bei normatyviniais statinio saugos ir paskirties dokumentais; 2) privalomaisiais statinio projekto rengimo dokumentais, projektavimo darbų rangos sutartimi (kai projektavimas atliekamas rangos būdu). Statybos įstatymo 2 straipsnio 30 dalyje nurodyta, kad „privalomieji statinio projekto rengimo dokumentai – teritorijų planavimo dokumentai (Teritorijų planavimo įstatymo nustatytais atvejais), nuosavybės teisę ar kitokias teises į žemę (statybos sklypą) patvirtinantys dokumentai; projektiniai pasiūlymai (jeigu jie rengiami); statinio projektavimo sąlygų sąvadas, statinio projektavimo užduotis, statinio ir statybos sklypo statybinių tyrinėjimų dokumentai“.

Pateikta išvada, kad **Pastato Projektas parengtas nesilaikant Sąvade nustatytų reikalavimų (parengtas didesnės apimties, nei Sąvade nurodyto mokomojo korpuso 1C1p, patalpų techninis projektas; neįvertinta Sąvado rengėjo sąlyga „parengtą projektą teikti statybos leidimui gauti“). Tuo pažeidžiamos Statybos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 2 punkto ir statybos techninio reglamento STR 1.05.06:2002 „Statinio projektavimas“ 57.2 punkto nuostatos bei Civilinio Kodekso 4.37 straipsnio 1 dalies ir 4.39 straipsnio 1 dalies nuostatos (pažeista Objekto bendraturčių nuosavybės teisė savo nuožiūra naudoti nuosavybės teisės objektą ir juo disponuoti ir tik savo valia apriboti šią teisę, kai nėra nuosavybės teisės apribojimus nustatančio teismo sprendimo ar teisės aktų nuostatos).**

2. Civilinio kodekso 4.82 straipsnio 1 dalis nurodo, kad butų ir kitų patalpų savininkams bendrosios dalinės nuosavybės teise priklauso namo bendro naudojimo patalpos, pagrindinės namo konstrukcijos, bendrojo naudojimo mechaninė, elektros, sanitarinė-techninė ir kitokia įranga.

Pagrindinės pastato konstrukcijos, vadovaujantis statybos techninio reglamento STR 1.11.01:2002 „Statinių pripažinimo tinkamais naudoti tvarka“ 6 priedu, yra pamatai, sienos, perdangos ir stogas. Pagal Civilinio kodekso 4.75 straipsnio 1 dalį, bendrosios dalinės nuosavybės teisės objektas valdomas, juo naudojama ir disponuojama bendraturčių sutarimu; 4.83 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad buto ir kitų patalpų savininkas (naudotojas)

turi teisę naudotis gyvenamojo namo bendrojo naudojimo objektais pagal jų funkcinę paskirtį, nepažeisdamas kitų patalpų savininkų (naudotojų) teisių ir teisėtų interesų.

Tarp turimų Inspekcijoje dokumentų yra pateiktas notaro 2004-05-27 patvirtintas buto Nr. 1 savininkės Y pareiškimas (toliau – Pareiškimas), kuriame buto savininkė nurodo: „sutinku, kad Vytauto Didžiojo universitetas atliktų pastato, esančio ..., Kaune, rekonstrukcijos ir restauravimo darbus“. VĮ Registrų centro 2011-02-09 išraše Nr. ... 2.35 punkte nurodyta: „Pastatas – Mokomasis korpusas, be privatizuotų butų Nr. 1 ir Nr. 2, unikalus Nr. ...“.

Pareiškėjas Inspekcijai adresuotame 2010-10-18 prašyme nurodė: „Nieko nežinodami apie projektuojamą naują g/b perdangą (2004-05-25 paraišką pamatėme tik 2007-ų pabaigoje) davėme raštišką sutikimą, kad VDU vykdytų pastato restauravimo-rekonstravimo darbus; nesupažindinęs mūsų, X ir Y, su projektavimo sąlygomis, kitais svarbiais dokumentais, t. y. sąmoningai nuslėpęs nuo mūsų faktą, kad projekte numatytas naujos perdangos įrengimas <...> ir nesant mūsų aiškiai išreikštos valios, kad mes sutinkame su savo privačios nuosavybės sunaikinimu, VDU <...> sunaikina mūsų privačią nuosavybę“.

Statybos techninio reglamento STR 1.05.06:2002 „Statinio projektavimas“ 52.3 punkte nurodytas privalomasis projekto rengimo dokumentas – būtinas statinių bendrosios dalinės nuosavybės bendraturčių sutikimas, kai rekonstruojamas dviejų ar kelių savininkų valdomas statinys, pagrindinės namo konstrukcijos, bendrojo naudojimo mechaninė, elektros, sanitarinė-techninė ir kitokia įranga.

Pagal Civilinio kodekso 6.756 straipsnio 1 ir 2 dalis, pavedimo sutartimi viena šalis (įgaliotinis) išipareigoja kitos šalies (įgaliotojo) vardu ir lėšomis atlikti tam tikrus teisinius veiksmus su trečiaisiais asmenimis; įgaliotojo suteiktos įgaliotiniui teisės bei jas patvirtinantis rašytinis dokumentas vadinamas įgaliojimu; pagal 6.759 straipsnio 1 dalį, įgaliotinis privalo įvykdyti jam duotą pavedimą pagal įgaliotojo nurodymus; įgaliotojo nurodymai privalo būti teisėti, įvykdomi ir konkretūs.

Objekto bendraturtės Y Pareiškimas, kuriame sutinkama su rekonstravimo darbais, atitinka statybos techninio reglamento STR 1.05.06:2002 „Statinio projektavimas“ 52.3 punkto reikalavimus, tačiau šiuo Pareiškimu nesuteikta teisė VDU disponuoti, ardyti ar kitaip keisti Y butą.

Atsižvelgiant į tai, kad naujos g/b perdangos įrengimas visame Objekte yra Pastato Projekto sprendinys, pateikta išvada, kad:

Pastato Projekto sprendiniai – naujos g/b perdangos butuose Nr. 1 ir Nr. 2 projektavimas, butų Nr. 1 ir Nr. 2 plotų padidinimas neatitinka Sąvado reikalavimų (Pastato Projektas parengtas didesnės apimties, nei Sąvade nurodytas mokomasis korpusas 1C1p); minėti sprendiniai neatitinka Departamento nustatytų specialiųjų projektavimo sąlygų, kurios nurodo galimybę suprojektuoti naują g/b perdangą tik vietoje sudegusios medinės perdangos. Tuo pažeidžiamas Statybos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 2 punkto reikalavimas projektą rengti vadovaujantis projektavimo sąlygų, tarp kurių pateiktos ir už nekilnojamosios kultūros vertybės apsaugą atsakingos institucijos projektavimo sąlygos, sąvadu. Konstatuotina, kad minėtu Y sutikimu nesuteikta teisė VDU disponuoti butu Nr. 1, todėl darytina išvada, kad Pastato Projekto sprendiniai pažeidžia Objekto bendraturčio interesus bei privačios nuosavybės neliečiamumo principus, nurodytus Civilinio kodekso 4.37 straipsnio 1 dalyje ir 4.39 straipsnio 1 dalyje. Pažeidžiamos Civilinio Kodekso 4.83 straipsnio 1 dalies nuostatos (bendro naudojimo objektus naudoti nepažeidžiant statinio bendraturčių teisių ir teisėtų interesų).

3. Statybos įstatymo 2 straipsnio 18 dalyje nurodyta, kad „statinio rekonstravimas – statybos rūšis, kai yra tikslas iš esmės pertvarkyti esamą statinį, sukurti jo naują kokybę: pastatyti naujus aukštus (antstatus) ar nugriauti dalį esamų (nedidinant statinio užimto žemės ploto matmenų, išskyrus šioje dalyje nurodytą priestato atvejį) <...>, keisti (pašalinti nereikalingas) bet kurias laikančiąsias konstrukcijas kito tipo konstrukcijomis; iš esmės keisti pastato patalpų planą

pertvarkant laikančiąsias konstrukcijas; apšiltinti statinio išorines atitvaras (sienas, stogą) <...>.

Pagal Nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymo (toliau – Įstatymas) 21 straipsnio nuostatas, nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkymo darbai – tai prieš avarinius (avarijos grėsmės pašalinimo), remonto, pritaikymo, tyrimo, konservavimo, restauravimo ir atkūrimo darbai. Šie darbai atliekami taikant paveldo apsaugos technologijas, t. y. visų darbų, susijusių su nekilnojamosios kultūros vertybės autentiškumu, jos dokumentacija ir išsaugojimu, vykdymo būdus ir reikalavimus, nustatytus kultūros ministro tvirtinamais reglamentais.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. sausio 31 d. nutarimu Nr. 152 patvirtinto Nekilnojamosios kultūros vertybės – statinio tipinio apsaugos reglamento (toliau – Tipinis apsaugos reglamentas) 28–30 punktų nuostatomis: „prieš avarinių, remonto ir pritaikymo darbų tikslas – garantuoti gerą fizinę statinio būklę ir praktinį naudojimą, leidžiantį išsaugoti jo apsaugos reglamente nustatytą sudėtį ir apimtį, pagrindinius kultūrinės vertės požymius ir teritoriją; tyrimo, konservavimo, restauravimo ir atkūrimo darbų tikslas – atskleisti statinio (jo dalies) kultūrinę vertę, išsaugoti autentišką jo sudėtį, apimtį ir pagrindinius kultūrinės vertės požymius, eksponuoti vertybes ar atskiras jų dalis, atkurti prarastus vertybių elementus. Atliekami tik vertingų dalių bei elementų konservavimo, restauravimo ir atkūrimo darbai. Kartu šalintini nevertingi intarpai bei elementai. Visas vertingas dalis bei elementus draudžiama griauti ar kitaip naikinti; nekilnojamosios kultūros vertybės restauravimo darbais (tyrimais pagrįstų projektavimo, paveldo apsaugos technologijų bei statybos ir kitų darbų visuma) vertybė konservuojama, atkuriami atskiri neišlikę elementai ar dalys išsaugant, išryškinant sudėtį, apimtį bei kultūrinės vertės požymius ir atskleidžiant jos istorinę raidą.

Įstatymo 21 straipsnis nurodo, kad statinio ar atskirųjų dalių statybos ar griovimo darbai, atliekami statinyje – nekilnojamajoje kultūros vertybėje ar nekilnojamosios kultūros vertybės teritorijoje, **yra nekilnojamųjų kultūros vertybių tvarkymo statybos darbai;**

Statybos įstatymo **23 straipsnio 1 dalimi** nustatyta, kad „leidimas vykdyti naujo statinio statybą, statinio rekonstravimą, statinio remontą bei nekilnojamosios kultūros vertybės tvarkymo statybos darbus privalomas, išskyrus 1) nesudėtingus statinius, kurių sąrašą tvirtina Vyriausybės įgaliota institucija; 2) statinio paprastąjį remontą“. Statybos įstatymo **3 straipsnio 2 dalies 3 punktas** nurodo, kad teisė būti statytoju įgyvendinama, kai statytojas turi nustatyta tvarka išduotą statybos leidimą.

Pateikta išvada, kad, vykdant Objekto rekonstravimo, t. y. nekilnojamosios kultūros paveldo vertybės tvarkymo statybos darbus be Statybos įstatymo 23 straipsnyje nustatyta tvarka išduoto statybos leidimo, yra pažeidžiamos Statybos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 3 punkto ir 23 straipsnio 1 dalies nuostatos ir Sąvado reikalavimai.

4. Pateikta išvada, kad Objekto dalies valdytojui VDU pateikus Skyriui prašymą projektavimo sąlygoms nustatyti, Skyriui išdavus Sąvadą bei rengiant Pastato Projektą, buvo pradėta statybos leidimo gavimo procedūra, tačiau statybos leidimas statinio rekonstravimui nėra išduotas. Neturint statybos leidimo statinio rekonstravimui, pradėti minėtus statybos darbus be Reglamento nustatyta tvarka paskirtos komisijos sprendimo dėl avarinės būklės pašalinimo nebuvo galima“.

3.3. Iš tyrimui pateiktos informacijos nustatyta, kad skunde keliami klausimai yra nagrinėjami teisme, Kauno miesto apylinkės prokuratūroje pradėtas ikiteisminis tyrimas pagal pareiškėjo pareiškimą dėl fakto, kad „2004 m. VDU pareigūnai be reikiamo leidimo vykdydami po įvykusio gaisro pastato, esančio Kaune, ... atstatymo-rekonstrukcijos darbus, visiškai sunaikino pastate buvusį jo butą Nr. 1, tuo padarydami jam ir jo žmonai didelę žalą.“

Inspekcija Kauno miesto apylinkės prokuratūrai pateikė išvadas dėl pastato, ..., Kaune, atstatymo-rekonstrukcijos darbų.

Pažymėtina, kad pareiškėjas savo skunduose valstybės institucijoms ne kartą kėlė bei nurodė tuos pačius padarytus (ar daromus) pažeidimus, kuriuos savo išvadoje Prokuratūrai

pateikė Inspekcija.

3.4. Iš skundo tyrimui pateiktos informacijos matyti, kad pareiškėjas ne kartą kreipėsi į Inspekciją (2010-10-18, 2010-11-19), tačiau jo 2010-10-18 skundas buvo nukreiptas į Inspekcijos Kauno skyrių, o į 2010-11-19 skundą atsakyta **tik** 2011-03-08.

Inspekcija 2011-03-08 informavo pareiškėją apie jo skundo nenagrinėjimą, nes visi klausimai nagrinėjami teisme.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 31 straipsniu, administracinė procedūra turi būti baigta ir administracinės procedūros sprendimas priimtas per 20 darbo dienų nuo jos pradžios. Kai dėl objektyvių priežasčių per šį terminą administracinė procedūra negali būti baigta, administracinę procedūrą pradėjęs viešojo administravimo subjektas gali ją pratęsti, bet ne ilgiau kaip 10 darbo dienų. Asmeniui apie administracinės procedūros termino pratęsimą pranešama raštu arba elektroniniu paštu (kai skundas gautas elektroniniu paštu) ir nurodomos pratęsimo priežastys.

Seimo kontrolierius pažymi, jog Inspekcija nesilaikė įstatyme numatytų terminų, apie termino pratęsimą pareiškėjui nebuvo pranešta.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 34 straipsniu, administracinė procedūra baigiama administracinės procedūros sprendimo priėmimu. Asmeniui, dėl kurio pradėta administracinė procedūra, ne vėliau kaip per 3 darbo dienas raštu pranešama apie priimtą sprendimą ir nurodoma sprendimo apskundimo tvarka.

Seimo kontrolierius pažymi, kad Inspekcija privalėjo 2011-03-08 rašte išaiškinti savo sprendimo apskundimo tvarką.

3.5. Iš skundo tyrimui pateiktos informacijos matyti, kad Inspekcija 2011-05-18 pavedimu Nr. PA-70 pavedė Kauno teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros skyriui atlikti faktinių duomenų patikrinimą vietoje dėl objekto, esančio ..., Kaune, vykdomų ar įvykdytų statybos darbų.

Faktinių duomenų patikrinimas vyko 2011-06-03, buvo surašytas aktas.

Seimo kontrolierius pažymi, kad Inspekcija konstatavo (Prokuratūrai pateiktoje išvadoje) pažeidimus, todėl turi imtis priemonių nustatytiems pažeidimams šalinti teisės aktų nustatyta tvarka.

3.6. Seimo kontrolierius paaiškina pareiškėjui, kad iš pateikto Kauno apygardos teismo 2008-12-22 sprendimo matyti, jog, nagrinėjant turtinės ir neturtinės žalos atlyginimo klausimą, teismas aiškinosi ir gaisro aplinkybes, statybos leidimo būtinumo klausimą. Sprendime pasisakyta, kad „<...> neatstačius VDU patikėjimo teise valdomo pastato pirmojo aukšto patalpų, laiptinės į mansardą, perdangų, neįvedus vandentiekio, elektros tinklų, neįrengus kapitalinės stogo dangos, realiai atstatyti mansardoje buvusio Y vardu registruoto buto nėra galimybės, tuo pažeidžiamos ieškovo teisės, kurias garantuoja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 23 str. <...> Atsakovas (VDU) pradėjęs pastato rekonstrukciją ir jos per protingą terminą nebaigęs, yra kaltas <...>“.

Pažymėtina, kad, nustatinėjant žalos dydį, turi būti išspręstas klausimas dėl veiksmų teisėtumo ir pagrįstumo bei neveikimo. Todėl Inspekcija, atsisakiusi nagrinėti pareiškėjo skundą, vadovavosi galiojančiais teisės aktais.

Vertinti ar pastatas, ..., Kaune, yra vertingas paveldo aspektu, ar Oficinios dosjė yra numatytos visos vertingos savybės, ar statinio perdanga yra saugoma vertybė, Seimo kontrolieriaus kompetencijai nepriskirta. Seimo kontrolieriaus kompetencijai nepriskirta vertinti rekonstrukcijos bei atstatymo projekto pagrįstumą ir teisėtumą, kartu vertinti Kultūros paveldo departamento pareigūnų, pritarusių projektui, veiksmus. Tai specialistų-ekspertų pareiga.

Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos Konstitucijos 23 straipsnyje nustatyta, jog nuosavybės teisės saugo įstatymai. Konstitucinis Teismas yra konstatavęs, kad ši nuostata reiškia, jog nuosavybės santykiai yra įstatyminiu reguliavimo dalykas; jog nuosavybei ginti kuriama įstatymų sistema, užtikrinanti įvairių ir dinamiškų nuosavybės santykių apsaugą, kartu ir galimybę

efektyviai panaudoti turtą savo bei visuomenės interesais (Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 1997 m. balandžio 8 d. nutarimas). Konstitucinis Teismas taip pat yra konstatavęs, kad Konstitucija pripažįsta tam tikrą galimybę riboti nuosavybės teises. Tačiau tokiu atveju turi būti laikomasi esminės nuostatos, kad apribojimais negalima pažeisti kokios nors pagrindinės žmogaus teisės esmės (Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2000 m. vasario 3 d. nutarimas).

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, aiškindamas Konstitucijos ir įstatymo nuostatas dėl savininko teisių ribojimo, yra nurodęs, kad, sprendžiant dėl savininko teisių suvaržymo ribų nustatymo, būtina laikytis Konstitucijos reikalavimo, garantuojančio savininko nuosavybės teisių apsaugą, atsižvelgiant į būtinumo ir proporcingumo reikalavimus.

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 1998 m. spalio 27 d. nutarime yra nurodęs, jog konstitucinė žmogaus būsto neliečiamumo garantija saugo ne individo teisę į būstą (pvz., teisę gauti gyvenamąją patalpą), bet patį žmogaus būstą nuo pašalinių įsibrovimo. **Ši konstitucinė garantija įpareigoja valstybę, t. y. jos įstatymų leidžiamąją, teisminę, vykdomąją valdžią, atitinkamomis teisinėmis priemonėmis saugoti žmogaus būstą.**

III. SEIMO KONTROLIERIAUS SPRENDIMAS

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Seimo kontrolierius nusprendžia X skundą dėl esančios problemos pripažinti pagrįstu.

IV. SEIMO KONTROLIERIAUS REKOMENDACIJOS

1. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 17 punktu, Seimo kontrolierius atkreipia kultūros ministro Arūno Gelūno dėmesį į pažymos 1.2 ir 1.3 punktus, siūlo piliečių skundus nagrinėti vadovaujantis Viešojo administravimo įstatymo nuostatomis.

2. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 17 punktu, Seimo kontrolierius atkreipia Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos viršininkės Lauros Nalivaikienės dėmesį į pažymos 3.4 punktą, siūlo piliečių skundus nagrinėti vadovaujantis Viešojo administravimo įstatymo nuostatomis, **taip pat imtis priemonių nustatytiems pažeidimams šalinti teisės aktų nustatyta tvarka.**

3. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 17 punktu, Seimo kontrolierius siūlo Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos direktorei Dianai Varnaitei pareiškėjo skundą išnagrinėti vadovaujantis galiojančiais teisės aktais bei atsakyti kokių priemonių imtasi **gavus Komisijos pirmininkės G. Drėmaitės raštą bei sužinojus nuomonę.**

Pažymą pateikti Lietuvos Respublikos Seimo antikorupcijos komisijos pirmininkui Kęstui Komskiui.

Seimo kontrolierius

Romas Valentukevičius

Audronė Blinkevičienė, 8 706 65112